

מדוע התפטר יוסי רוזן

קיצצו לו את הכנפיים, חתכו לו בסמכויות, לא נתנו לו לקבוע, התי חלפה הבעלות, מאבקי כוחות, גרנית נמכרה, קונצרן כלל הפך ליותר דומיננטי.

לא. כל הסברים הללו שהשמיעו אתמול מקורבים יותר ומקורבים פחות ליוסי רוזן – לא מביאים את ההסבר אמיתי להתפטרותו של יוסי רוזן מתפקיד מנכ"ל חברת משא"ב, בו כיהן במשך 6 שנים עם הפסקה קצרה.

רוזן התפטר משום שתפקיד מנכ"ל משא"ב הוא למעשה ריק מתוכן.

רוזן הסביר אתמול, כי לאחר שמשא"ב מכרה את החזקותיה בגרנית ובטמבור ונתרה עם נשר ותעבורה – לא נותר צורך בתפקידו, "לא נשאר צורך במנכ"ל לחברת אחזקות כשנשארו שתי החזקות". רוזן צר דק – אין הצדקה לתפקיד מנכ"ל במבנה הנוכחי של משא"ב, השאלה היא אם היתה הצדקה לפני שנה, כשהיו לחברה עוד שתי החזקות.

חברת משא"ב, שדרכה שלטו הקונצרנים כור וכלל במונופול המלט נשך, היא הסמל הבולט ביותר לשכבות הניהוליות המיותרות הקיימות זה שנים בקונצרנים הגדולים. משאב היא חברת החזקות המוחזקות בידי כלל תעשיות, שהיא חברת החזקות המוחזקות בידי כלל ישראל, שהיא חברת החזקות המוחזקות בידי אי.די.בי. פיתוח, שהיא חברת החד קות המוחזקות בידי אי.די.בי. אחזקות, שהיא...מנ הסתם חברת החזקות. משאב היתה דרך מצוינת של הקונצרנים להסתיר מהציבור את הרעיונות החריגה של מונופול המלט נשך. מלבד זאת תרומתה של חברת החזקות היתה מועטה.

ההכרה כי ריבוי חברות החזקות, והשכבות הניהוליות הרבות גורמות מחיר כבד מבעלי המניות ולא רק מבעלי מניות מיעוט, החלה לחל בשנתיים האחרונות לבעלי השליטה בקונצרנים. התפטרותו של יוסי רוזן מתפקיד משא"ב היא מהלך ראשון בסדרה של מהלכים שצפויים להתרחש בקונצרנים בשנה-שנתיים הקרובות.

השאלה הבאה שכבר עולה על הפרק היא, אם יש צידוק לקיומן של שתי חברות החזקה אחיות – כמו דיסקונט השקעות ופי.אי.סי; מאוחר יותר, כשרסק"ש ופי.אי.סי ימוזגו, תישאל אולי השאלה אם יש הצדקה לקיומם של שני קונצרנים "אחים" – כלל ישראל ודיסקונט השקעות. אחר כך תישאל השאלה, אם יש צורך באי.די.בי. אחזקות ובאי.די.בי. פיתוח.

התשובה לכל השאלות הללו ידועה; אין שום היגיון ושום צורך במבנה החזקות הרב-שכבותי בקבוצת אי.די.בי ובקבוצות אחרות במשק; צריך לפרק, למכור, למזג או לפצל – כדי להגיע למבני החזקה הגירניים יותר, ממוקדים יותר ובעיקר רוים יותר.

התשובות ברורות – אלא שתמיד יהיו הסברים על קשיים משפטיים, קשיים מס או ניגודי עניינים המעכבים את ביצוע המהלכים הללו; אך בסופו של דבר, אלו רק בעיות פרסונליות של אגו, של משפחה, של מנהלים – שמעכבות את התהליך הבלתי נמנע.